

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1976

гр. София, 12.03.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10
състав**, в закрито заседание на 12.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **13157** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК. Образувано е по искане на ищеца по спора [фирма].

Искането е за изменение на постановеното решение в частта му за разноските. Съдът, след като извърши проверка относно допустимостта на искането счита, че същото е допустимо – направено е по искане от надлежна страна по смисъла на чл. 248, ал. 1 от ГПК - страна в производството и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, а именно в срока за обжалване на постановеното решение. Препис от искането на основание чл. 248, ал. 2 от ГПК е изпратен и на ответната страна (Комисията за енергийно и водно регулиране), като същата е представила писмен отговор в 7-дневния срок от получаване на съобщението.

Разгледано по същество направеното искане е основателно по следните съображения: С решение № 646/04.02.2020 г., постановено по адм. д. № 13157/2018 г. по описа на Административния съд С.-град, I отделение, 10 състав са отхвърлени исковите претенции, предявени от [фирма] срещу Комисията за енергийно и водно регулиране. С решението [фирма] е осъдено да заплати в полза на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски в размер на 450 лв., представляващи възнаграждение за юрисконсулт. В мотивите си съдът е приел за приложима нормата на чл. 10, ал. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, съгласно която съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Молбата за изменение на постановеното решение в частта му за разноските относно присъждането на възнаграждение за юрисконсулт е основателна, доколкото съдът не е съобразил обстоятелството, че със Закона за изменение и допълнение на Закона за

отговорността на държавата и общините за вреди обн., ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г., § 5, се създава алинея 4, съгласно която съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, както и нормата на §6, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, съгласно която този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила. Несъмнено е обстоятелството, че исковата молба, по която е било образувано адм.д. № 13157/2018 г. е подадена преди влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Към момента на подаването на исковата молба е в сила текста на чл. 10, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, обн. ДВ, бр. 43 от 2008 г., съгласно който ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разноските по производството. Разноските се заплащат от ищеца и при оттегляне, както и чл. 10, ал. 3, съгласно който, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Разноските по производството, по аргумент от чл. 75 и чл. 76 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК са средствата за възнаграждение на свидетели и вещи лица, т. е. разноските, направени по процесуалните действия, които страната е искала да бъдат извършени. По аргумент от горните текстове на ГПК и нормата на чл. 10, ал. 3 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, отговорността на загубилия делото ищец за разноски се ограничава само до разноските по производството, като тази норма се явява специална спрямо чл. 78, ал. 8 от ГПК. Съдът като взе предвид изложеното, намира, че молбата за изменение на постановеното решение в частта му за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт е основателна, като постановеното съдебно решение следва да се измени в частта му за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като бъде отхвърлено искането на Комисията за енергийно и водно регулиране за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт в размер на 450 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, на основание чл. 248 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 646 от 04.02.2020 г. на Административен съд София град, I отделение, 10 състав, постановено по адм. дело № 13157/2018 г. като ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНО искането на Комисията за енергийно и водно регулиране за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт в размер на 450 лв. ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда, по който подлежи на обжалване съдебното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

